

Já, potomek rodiny Baskervillů, nyní odhalím pravdu o legendě týkající se psa baskervillského.

Můj předek, sir Hugo Baskerville, byl krutý, zlý muž. Zamiloval se do dcery místního statkáře, ona však jeho lásku neopětovala. A tak se sir Hugo vypravil na statek a dívku unesl.

Přivedl ji na Baskervillské panství a zamkl ji do pokoje v poschodí. Ona však uprchla – sešplhala totiž po břechťanu, který rostl na jižní zdi domu.

Jakmile sir Hugo zjistil, že utekla, popadl ho strašný vztek. Zapřísahal se, že klidně zaprodá svou duši ďáblu, jen když se mu ji podaří chytit. Osedlal si koně, a než vypustil lovecké psy, dal jim

zavěšit dívčinu vůni z jejího kapesníčku. Potom se tryskem vydal na blata.

Sluhové sira Huga vyrazili za ním. Potkali pastýře, který jim pověděl, že opravdu zahlédl nějakou dívku pronásledovanou psy, sirem Hugem a ještě čímsi nepopsatelně děsivým.

Když muži konečně objevili na blatech psy sira Huga, ti právě kňučeli na okraji rokle, v níž leželo dívčino i Hugovo mrtvé tělo. Nejstrašnější ze všeho však byla veliká černá obluda, která se nad nimi tyčila. Vypadala jako obrovský pes!

Sluhové prchli, aby si zachránili holý život. Od té doby pronásleduje rod Baskervillů legenda o černém psovi.

Žádný z Baskervillů by se neměl odvážit v noci na blata.